

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 17. De duabus antiquis vocibus, Tamenetsi & Insuperhabere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Neque minus iuste ac grauer reprehenditur ab eodem Plutarcho, quod τὸ ἀλγὸν ποσεισσε ἀντὶ τῷ ἀλγῶνι.
 Cuius enim stuporis est, confundere id quod dolorem excipit, ac patitur, cum eo quod dolorem facit?
 At istas curas vocum, verborumque elegantias, ait Gellius, non modò non sectatur Epicurus, sed etiam infectatur. Nostra sanè nihil interest, quid ille aut sectetur aut infectetur. Sed qui tam saepe monuerat, diligenter videndum esse, quæ vis, quæque notio vnicuique voci subiecta esset, tam negligens esse in loquendo non debuit, vt aliud sentiret, aliud diceret. Neque si Epicuro esse negligenti licuit, caussa vlla est, cur aliis diligentibus esse non liceat.

De duabus antiquis vocibus, Tamenetsi & Insuperhabere. CAP. XVII.

Voces quasdam Latinas, quæ iam ita exoleuerant, vt propè à nemine agnoscerentur, retraxit ex fuga summus, & cum illis veteribus comparandus I. C. Iacobus Cuiacius: quas diligenter retinendas censeo, & quàm plurimis testimoniis corroborandas: ne lingua satis per se inops, nostra negligentia, atque incuria magis etiam pauperetur. Ex illis vocibus est *tamenetsi*, pro *tamenetsi*: de qua, quoniam nonnullos adhuc dubitare video, proponam hîc locos aliquot, præter eos quos attulit Cuiacius: ex quibus constet frequentem apud veteres illius usum fuisse. Plautus *Militis*: Deos sperabo, teque postremo: *tamenetsi* istuc mihi verbum est, quia hero te cavendum est optimo. Cicero in *Verrem*: Hoc si tuus inimicus tibi fecisset, *tamenetsi* animo ego provincia tulisset, inimici iudicium graue videretur. Idem libro XII. ad Atticum: & *tamenetsi* conueniendū congressuri sumus, scribes ad me, si quid habebis.

V Cæsar

Miuretti
 Lectiones
 110
 28

Cæsar libro septimo De bello Gallico: *Quæ tamen*
Cæsar intelligebat, tamen quàm mitissimè potest,
appellat. Idem eodem libro: *Ac tamenetsi dextrâ hor-*
ris exercitus animaduertebantur. Ennius: *At Romanus hor-*
tamenetsi viros bene gesta est, Corde suo trepidat. Locum
 in carmine ad Pisonem: *tamenetsi bella quierunt,*
perit virtus. Seneca libro quinto De beneficiis: *Cu-*
menetsi malus est, ipse quoque in simili materia gravis
debet. Eiusdem generis est verbum *insuperbiam*
 pro eo quod est negligere: cuius ipse testimonia ma-
 ta ex libris iuris: vnum præterea ex Appuleio præ-
 Sed & Gellius cap. xix. libri primi eo verbo usus.
Eam, inquit, constantiam, confidentiamq, non insuper-
bendam intelligit. Ita enim planè, id est, non dicitur
 vocibus, sed vno iuncto verbo legitur in vetere
 Fuluij Ursini. Appuleius quoque libro primo De
 no aureo: *Hic qui meis amoribus insuperhabitis, non*
me diffamat probris, verum etiam fugam instruit. Ita enim
 habent veteres libri, non, vt editi, *subterhabitis.*

*Locos quosdam è primo Rhetoricorum Aristoteli-
 selis è Platone sumptos videri.*

CAP. XVIIII.

NON semper nominat Platonem Aristoteles, ne-
 que cum ab eo dissentit, neq. cum ab eo aliquid
 sumit, neque denique cum quid dicit, quod ad
 quem Platonis locum pertineat: sed interdum, quæ
 præteriens, & aliud agens, id facit: ita vt lector
 minus attentum facile lateat. Vt libro primo De
 te dicendi, cum opus, ac finem Rhetorices, ait, non
 in persuadendo positum esse, sed in videndo, quid
 quaque re aptum sit ad persuadendum: non dubitandum
 est, quin